

Πρός τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΜΗΝΥΗΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Διά τάς ἀντορθοδόξους ἐνεργείας καί αἰρετικές θέσεις τοῦ Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, πού δέν συγκινοῦν καί δέν ἐξεγείρουν τούς Ἱεράρχας*

(2ov. –Τελευταίov)

Ἐνθυμόμεθα καί τά λόγια τοῦ ἁγίου Γρηγορίου πού γράφει: Ὑπάρχουν καί «αὐτοί πού φανερά ἐλέγχουν τούς ἱερεῖς, ἔχοντες ἐφόδιο τήν εὐσέβεια γιά νά πείθουν· καί ὅσοι μέν τὸ πρᾶττον αὐτὸ γιά τὴν πίστη καί γιά τὰ κύρια καί σημαντικὰ θέματα οὔτε κι εὐλογία ἀποβάλλειν· καί οὗτοι ἀλλοτρίως καὶ γίνονται γι' αὐτὸ μισοί... Διότι ὁ πλεῖστον πού ὀδηγεῖ τὴν ἀρετὴ εἶναι καλύτερος ἀπὸ τὴν εἰρήνην, πού χωρίζεται ἀπὸ Θεοῦ»(9).

Καὶ πάλι τοῦ Μ. Βασιλείου: «Ὅτι δεῖ τὸν ἀκράτουν τούς πεπαιδευμένους τῶς Γραφᾶς, δοκιμάζειν τὰ παρά τῶν διδασκάλων λεγόμενα καί τὰ μὲν σύμφωνα ταῖς Γραφαῖς δεχέσθαι, τὰ δὲ ἀλλοτρία ἀποβάλλειν· καί τοὺς τοιοῦτους διδάσκασιν ἐπιμένοντας ἀποτρέφεισθαι σφοδρότερον»(10).

Ἡ δημόσια αὐτὴ καταγγελία κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, καταθέτομε ἐπίσημα στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἑλλάδος (κοινοποιούμενη ταυτοχρόνως ὀ-που δεῖ) καί ζητάμε: Μιμνησμένοι οἱ Ἐπίσκοποι τοῦσ Ἁγίους Πατέρες καί μὴ ἐνεργούντες με πολιτικά ἐγκόμισμα κριτηρία καί ἐξισοροπιστικές λογικές, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν ἀγιονομιματικὴ–θεραπευτικὴ πρόδη τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀπορρέει ἀπὸ τοῦσ Ἁγίους Πατέρες(11) καί τοῦσ Ἱερούς Κανόνες, νὰ καλέσουν τὸν Μητροπολίτη Μεσσηνίας νὰ ἀπορρίψει τίς αἰρετικές τοῦ θέσις, νὰ διακριφτεῖ τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη ἐξ ολοκλήρου καί ἰδιαίτερώς ως πρὸς τὸ ἐνατὸ Ἀρθρο τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως μᾶς, καί νὰ τὸν βροῖησθουν ἐτσι νὰ κατανοήσῃ ὅτι εἶναι κακοδόξη ἡ διδασκαλία του (καὶ οἱ συγκεκμημένες πράξεις του, ἀφοῦ με αὐτὴ ἀλλοιώνεται οὐσώδως ἡ Ὀρθόδοξη Πίστη μᾶς σὲ ἐνα βασικοτάτο–θεμελιακὸ ἐκκλησιολογικὸ θέμα. Πολὺ περισσότερο μάλιστα, πὸ ἡ διδασκαλία του αὐτὴ ταυτίζεται μὲ τίς κατευθυντήριες γραμμίς, τίς διδασκαλίς καί τίς σκοποθεσίς τῆς πναϊρέσεως τοῦ Οἰκουμενιοῦ(12).

Ἄν ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος δεχθεῖ τίς παραίνεσις «χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῆ»· Ἄν ἀρνηθεῖ, τότε εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἀπατήσουν τὴν συμμόρφωσή του, διαφορετικὰ καί σύμφωνα πάλι με τοῦσ Ἱερούς Κανόνες, πρέπει νὰ ἀποκιμωρηθῆ(α) ἀπὸ τὴν Μικτὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, (β) ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπὴ πού τοῦ ἐμπροσθηκε ἡ Ἐκκλησία με ἐντολή νὰ ὀρθοτομεῖ καί διδάσκει τὴν Ὀρθόδοξη Πίστη αὐθεντικῶν, ἀνοθεύει καί ἀκεραία, (γ) ὅπως καί ἀπὸ κάθε ἄλλο ἱερατικὸ δέξιμα· ὡστε ἐλευθερώς πλέον νὰ διδάσκει τίς προσηκωπές τοῦ ἀπέσις σὲ ἄλλα θεολογικὰ περιβάλλοντα, σ' ἐκείνα πού τίς ὑποβάλλουν καί τίς καλλιεργοῦν καί τοῦ ἀσμένως καί μετὰ χαρὰς θὰ ἀποδέχονταν τίς κακοδοξίς του καί τὸν ἴδιον.

Ἡ καταγγελία μᾶς αὐτὴ –ἐκτός τῶν ἄλλων– κατατίθεται, διότι ὁ ἴδιος ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος, παρὰ τίς ἐπὶ μέρους ἀνεπισημῆς καταγγελίεσ τῶν πιστῶν, ὄχι μόνον δὲν διορθώνει τὰ ἐσφαλμένα κηρύγματά του (ὅπως μὲν ἀναφέρουμε), ἀλλὰ καί προκαλεῖ καί παραπλανᾷ καί περιφρονεῖ τὸν πιστὸ λαὸ τοῦ

ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ «ΑΓΑΘΟΥΣ» ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΟΥ... ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΣΟΥΣ ΚΑΠΗΛΩΝΤΑΙ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑΝ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου

Στὸ βραδυνὸ κεντρικὸ δελιτὸ εἰδήσεων θγὲς Σάββατο 6/2 καί σήμερα Κυριακὴ 7/2 ὁ ὑπεύθυνος τοῦ τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ «ALTER» ἔκαναν τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ νὰ ἀσχοληθοῦν με τὴν ἀνεξιθιτά μᾶς, παρουσιάζοντας, ἐπικριτικὰ βέβαια, τίς θέσις μᾶς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀπονομῆς τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας σὲ ἀλλοπαῖους μετανάστες. Μᾶς πολεμοῖν χωρὶς ἐπιχειρηματα. Πολεμοῖνν ἐμεῖ καί ὄχι τίς ἰδέες μου!

Σήμερα τὸ βράδυ μάλιστα μετὲ ἔριδερ, πού ἐμφανίζονταν συνεχῶς στὴν ὀδὴν, προσηγγεῖλαν, ὅτι ὁ Μακαριώτατος καί ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ Ἀδελφός μου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος, «ἀπάντα στίς διδασκαλίεσ τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρύτων». Τελικὰ ὁ Μακαριώτατος μετὲ χαρῆσὸ ἐεῖπε: «αὐτὰ θὰ κρίνει ἡ ἱστορία!» Τίποτε παραπάνω!

Καὶ πράγματι, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀποφάσεων, πού λαμβάνονται σήμερα γιά τὴν παραχώρησι τῆς Ἱθαγενείας σὲ μὴ Ἑλληνέσ το γένος μετανάστες, θὰ φανοῖν ἐπιετα ἀπὸ τριάντα καί βάλε χρόνια, ὅταν ἐμεῖς δὲν θὰ εἴμαστε στὴν ζωὴ! Συμφωνοῦμε λοιπὸν ἀπόλυτα με τὸν Μακαριώτατο κ. Ἱερώνυμο ὡς πρὸς τὸ σπμειο αὐτό. Καί συγχρόνως δηλώνουμε πρὸς πάσα κατεύθυνση, Ἄλλο πράγμα εἶναι ἡ ἀγάπη καί ἄλλο ἡ παραχώρησι τῆς Ἱθαγενείας. Ὅπως ἔλεγα καί σὸ πρῶνὸ κηρύγμα μου: Κάποιος χριστιανὸς πρὸ μῆερῶν μου ἔλεγε: «Σεβασμιώτατε, τί θὰ πει ἀγάπη; Τὰ δύνω

Γιὰ τίς ὀμιλίεσ τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀθανασίου Μυτιληναίου σὲ CD
Βασίλειος Παπαδόπουλος
 Τ.Θ 40999, Μιχαροχώρι
 19014 Κασανδριά, Ἑλλάδα
 Τηλ. 2295056800, 6946.004.136

ΘΡΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εἶναι συνέχεια εἰδωλολατρικῶν ἐορτῶν

Ἡ Ἁγία μᾶς Ἐκκλησία, ὅπως γνωρίζουμε, εἶναι ὁ θεματοφύλακας τῆς θείας ἀποκαλυφτικῆς ἀληθείας. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον πρέπει νὰ προσφεύγουμε σ' αὐτὴ, πᾶν ὡς ὅλα τὰ ὑπερβιακά, οἰκονομικὰ καί κοινωνικὰ μᾶς προβλήματα. Καὶ αὐτὸ γιὰτὶ ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τὸν Χωμιακὸφ «εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Θεοῦ μέσ' τοῖς ἀνθρώποισ»¹.

Ὁ ἀνθρώπῳ δέχονται τὴν Ἐκκλησία –ὅπως καί εἶναι– σάν «βιωτὸ σωτηρίας». Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ἐνωσή του με τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἐκκεντρισμὸ καί ἐνοφθαλμισμὸ του πηλαδὶ στὸν δεύτερο ἡ νέο Παράδεισο, τὸ Κυριακὸν ὄσμο. Τότε γίνεται ὁ ἀνθρώπος «σύμφυτος τῷ Χριστῷ (Ρωμ. 6, 5)» «καὶ κοινωνεῖ τὴν ζωὴ καί χάρι τοῦ Χριστοῦ, πού χορηγοῦνται μέσ᾽ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας»². Ἐτσι μὲ τὴν χάρι τοῦ, τὸν φωτισμὸ τῆς καί τὴν διδασκαλία τῆς, οἱ πιστοὶ ὀλων τῶν γενεῶνν νικοῦν ὃ, τὸ σκοτεινὸ, φθαρτὸ καί ἀμαρτωλὸ ὑπάρκει στὸν κόσμο καί γεμίζουν ἀπὸ ἁγιασμὸ καί χαρὰ ἀναστάσιμη.

Γι' αὐτὸ καί στὸ θέμα, πού διαπραγματεύομαστε, ἡ ἁγία μᾶς Ἐκκλησία θὰ ριεῖ ἀπλετο φῶς, γιά νὰ ξεχωρίσῃ τοῦ γερὸ ἀπὸ τὸ σάπιο, τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψεμα. Καί ἡ ἀλήθεια γιά τίς καρναβαλικέσ ἐκδηλώσεῖς ἐμπεριεχεται σ' αὐτά, πού μᾶς λείπει στίς Κατηχησεῖσ τοῦ Ἱερού Χρυσοστόμου: «Ἀποτάσσου σ' αὐτὸν τὸν δημόσιο σκανδαλισμὸν τὸν πλῆθος τῆς Ἐκκλησίας ἐνώπιον πάντων ἐλέγχε, ἵνα καί οἱ λοιποὶ θύμῶν ἔχουσ» (Α' Τιμ. 5, 20). Γιὰ τὸ ἴδιο θέμα ὁ Ὀργανογράφουs Μιχαῆλ Βασιλείου παραγγέλλει στοὺς χωροεπισκόπους τὰ ἔξελιγούτατα: «Ἐπιβαρθεῖσ τὴν Ἐκκλησία, τοὺς ἀναίσιμους αὐτῆς ἀπελαινώντας, καί τοῦ λοιποῦ ἐξέτάξετε μεν τοὺς ἄξιους καί παραδέχεστε» (Ρ.Γ. 32, 401 καί ΕΠΠΕ 2, 184).

(12) Ὁ ἁγιαννήσαντες τὴν «Ὁμολογία Πίστεως κατὰ τὸν Οἰκουμηνισμὸν», ἔχοντες πλήρη γνώσι τοῦ περιεχομένου τῆς δινωμικῆς –ἀλλὰ με συνεισασμένη καί ἀσφῆ διδασκαλία–διανομιμῆς καί ἐξασπιωμένης νέπειαν «νομοφυλακεῖν ὀφείλομεν», δηλαδὴ ὀφείλομεν νὰ τηροῦμε τὸν νόμιμος... καί τοὺς τοῦπὸ Θεοῦ θεθέντας καί ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας του» (Καλαμάτα, 2/2/2010).

Εἶναι καιρὸς νὰ ἀποδείξουν οἱ Ἁγιοὶ Ἀρχιερεῖς ὅτι ὑπάρχει Ἱεραρχία κινούμενη ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καί ἐφαρμοζοῦσα τοῦσ Ἱ. Κανόνες πού αὐτὸ ἐνέπνευσε, ὡστε νὰ ἀποκτηθῇ καί πάλι τὴν ἐμπροσθητή τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί νὰ ἐκχαρῶνται (οἱ πιστοὶ) δηλῶσ Ἐπίσκοπὸν τῆς περιόδου τῶν σκανδαλῶν τοῦ 2005, ὅπως νῆσο Μητροπολίτου, πού ἐκλήηκτος γιά τὴν ποιότητα τῶν Ἱεραρχῶν τῆς συγκεκριμένης περιόδου εἶπε, ὅτι «δὲν εἶναι Ἱεραρχία αὐτῆ. Ντρέπομαι πού εἶμαι μητροπολίτης. Δὲν ὑπάρχει Ἅγιο Πνεῦμα ἐδῶ μέσᾶ» καί κάποιου ἄλλου, πού ἐγγράφως διαβεβαίωσε ὅτι τὰ μέτρα τῆς Ἱεραρχίας γιά αὐτοκάθαρση δὲν ἦταν παρὰ «ἐπικοινωνιακὸν τρικ καί περιφρονητικὸν καί ἐνὸς τρίτου, πού μιλῶντας στὴν Ἱεραρχία εἶπε: «Δὲν λειτουργεῖ καλὰ τὸ συνοδικὸ σύστημα».

Ἀυτῆς τῆς γενικῆς εἰσαγγελίης τοποθετησεῖς περὶ τῶν ἀντικανονικῶν θέσεων τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας δίδουμε στὴν δημοσιότητα πρὸς ἐνημέρωσι καί τῶν ἐνδιαφερομένων πιστῶν ἀδελφῶν

(13) www.amen.gr/index.php?mod=news&article&aid=1205 καί «Ὀρθόδοξος Τύπος», 1.1.2010, σελ. 1η.

* Ὑπὸ τῆς «Φιλορθοδόξου Ἐνώσεως «Κοσμάς Φλαμιότις»».

Ὁ Πρόεδρος π. Λαυρέντιος Ντετζιόρτζιο, Ὁ Γραμματέας κ. Παναγιώτης Σημάτης

Ὁ ἀειμνήστου ἁγίου Γερόντας πατῆρ Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, ὁ μεγαλύτερος ἀγωνιστῆς κατὰ τῶν εἰδωλολατρικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων, γράφει σ' ἐνα του βιβλίου: «Καὶ ἐρωτᾷ: ὁ μετῆξων τῶν ἐορτῶν τῶν ἀπόκρυφῶν τρεῖ ὃ, τὴ Ἁγία Γραφή μετ' ἐκλήρωσεσ ἱκετεύει καί ζητεῖ ἀπὸ ἐνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, λέγουσα: «Παρακαλῶ σὺν υμῖς, ἀδελφῶ!, διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ Θεοῦ... μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰώνι τοῦτο, ἀλλὰ μεταμορφοφθεῖτε ἡ ἀνακαινισθεῖτε τὸ νοσ ἡμῶν, τὸ δοκιμάζετε ἡμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθόν, καί εὐαρέστον καί τέλειον». Καί πάλιν ἐρωτᾷ: πληροὶ τοῦσ ὄρους τοῦτοῦσ ὁ καρναβαλιστῆς ἡ κατηγορηθῆ ἡ διάταξις, ἡ θεία διάταξις ἡ παραγγέλλουσα «μὴ δὲ ὀνομαζέσθω ἐν υμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καί αἰσχρότης καί μωρολογία ἡ εὐτραπέλια τὰ οὐκ ἀνήκοντα»³.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι βεβαίως ἀκατανόητος γιά τοὺς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπους καί «τομῶν γνῶρισμα ἦταν οἱ ριζοσπαστικέσ δημόσιες κριτικέσ καί ἐπικριτικέσ παρεμβάσεις σὲ ὅλα τὰ ζήτηματα τῆς δημόσιας ζωῆς καί ἐπαινεθῆκε γιά τὸ ρόλο του. «Μᾶς λείπει ὁ Νίκος» εἶπαν μερικοὶ καί ἐγὼ τὸ πρῶτονσυγγραφέα. Ἀλλὰ γιὰτὶ ὁ μακαριτῆς Κασσανούνης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λέγει, νὰ βροῖε, νὰ καταδικάζει καί ἐνας Μητροπολίτης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατυπώνει τὴν ἀπομῆ του, μάλιστα δὲ εὐπρεπῶς; Τὸ Σύνταγμα μᾶς ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζομαι ἐλευθερώρως τὴ γνώμη μᾶς. **Αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν τὸ χαρίζουμε οὐ κανένα!**

Ἄς μᾶς λένε λοιπὸν «κλιροπυρηνικοῦ» ἡ «σκληροῦς τῆς Ἱεραρχίας», «τρελλοῦς», ἡ ὃ, τί ἄλλο! Ἄς ἐπλέγουν μερικὰ ἀπὸ τὰ λόγια μᾶς νὰ ἐκφράσθαι ἡ γιά νὰ ἐκθέσῃ το! Ἄς μᾶς ὑβρίζουν! Ἐμεῖς ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ λέμε τὴ γνώμη μᾶς καί θὰ τὸ κάνουμε, ὅσο μπορούμε! Ἄλλωστε τριάντα τόσα χρόνια ἡ φωνὴ μᾶς ἀκούγεται. Τώρα, πού εἴμαστε στὴν ὀριμότητα, θὰ σταματήσουμε;

Εἶναι συνέχεια εἰδωλολατρικῶν ἐορτῶν

Ἡ Ἁγία μᾶς Ἐκκλησία, ὅπως γνωρίζουμε, εἶναι ὁ θεματοφύλακας τῆς θείας ἀποκαλυφτικῆς ἀληθείας. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον πρέπει νὰ προσφεύγουμε σ' αὐτὴ, πᾶν ὡς ὅλα τὰ ὑπερβιακά, οἰκονομικὰ καί κοινωνικὰ μᾶς προβλήματα. Καὶ αὐτὸ γιὰτὶ ἡ Ἐκκλησία, κατὰ τὸν Χωμιακὸφ «εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Θεοῦ μέσ' τοῖς ἀνθρώποισ»¹.

Ὁ ἀνθρώπῳ δέχονται τὴν Ἐκκλησία –ὅπως καί εἶναι– σάν «βιωτὸ σωτηρίας». Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου πραγματοποιεῖται μὲ τὴν ἐνωσή του με τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἐκκεντρισμὸ καί ἐνοφθαλμισμὸ του πηλαδὶ στὸν δεύτερο ἡ νέο Παράδεισο, τὸ Κυριακὸν ὄσμο. Τότε γίνεται ὁ ἀνθρώπος «σύμφυτος τῷ Χριστῷ (Ρωμ. 6, 5)» «καὶ κοινωνεῖ τὴν ζωὴ καί χάρι τοῦ Χριστοῦ, πού χορηγοῦνται μέσ᾽ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας»². Ἐτσι μὲ τὴν χάρι τοῦ, τὸν φωτισμὸ τῆς καί τὴν διδασκαλία τῆς, οἱ πιστοὶ ὀλων τῶν γενεῶνν νικοῦν ὃ, τὸ σκοτεινὸ, φθαρτὸ καί ἀμαρτωλὸ ὑπάρκει στὸν κόσμο καί γεμίζουν ἀπὸ ἁγιασμὸ καί χαρὰ ἀναστάσιμη.

Γι' αὐτὸ καί στὸ θέμα, πού διαπραγματεύομαστε, ἡ ἁγία μᾶς Ἐκκλησία θὰ ριεῖ ἀπλετο φῶς, γιά νὰ ξεχωρίσῃ τοῦ γερὸ ἀπὸ τὸ σάπιο, τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὸ ψεμα. Καί ἡ ἀλήθεια γιά τίς καρναβαλικέσ ἐκδηλώσεῖς ἐμπεριεχεται σ' αὐτά, πού μᾶς λείπει στίς Κατηχησεῖσ τοῦ Ἱερού Χρυσοστόμου: «Ἀποτάσσου σ' αὐτὸν τὸν δημόσιο σκανδαλισμὸν τὸν πλῆθος τῆς Ἐκκλησίας ἐνώπιον πάντων ἐλέγχε, ἵνα καί οἱ λοιποὶ θύμῶν ἔχουσ» (Α' Τιμ. 5, 20). Γιὰ τὸ ἴδιο θέμα ὁ Ὀργανογράφουs Μιχαῆλ Βασιλείου παραγγέλλει στοὺς χωροεπισκόπους τὰ ἔξελιγούτατα: «Ἐπιβαρθεῖσ τὴν Ἐκκλησία, τοὺς ἀναίσιμους αὐτῆς ἀπελαινώντας, καί τοῦ λοιποῦ ἐξέτάξετε μεν τοὺς ἄξιους καί παραδέχεστε» (Ρ.Γ. 32, 401 καί ΕΠΠΕ 2, 184).

(12) Ὁ ἁγιαννήσαντες τὴν «Ὁμολογία Πίστεως κατὰ τὸν Οἰκουμηνισμὸν», ἔχοντες πλήρη γνώσι τοῦ περιεχομένου τῆς δινωμικῆς –ἀλλὰ με συνεισασμένη καί ἀσφῆ διδασκαλία–διανομιμῆς καί ἐξασπιωμένης νέπειαν «νομοφυλακεῖν ὀφείλομεν», δηλαδὴ ὀφείλομεν νὰ τηροῦμε τὸν νόμιμος... καί τοὺς τοῦπὸ Θεοῦ θεθέντας καί ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας του» (Καλαμάτα, 2/2/2010).

Εἶναι καιρὸς νὰ ἀποδείξουν οἱ Ἁγιοὶ Ἀρχιερεῖς ὅτι ὑπάρχει Ἱεραρχία κινούμενη ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καί ἐφαρμοζοῦσα τοῦσ Ἱ. Κανόνες πού αὐτὸ ἐνέπνευσε, ὡστε νὰ ἀποκτηθῇ καί πάλι τὴν ἐμπροσθητή τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καί νὰ ἐκχαρῶνται (οἱ πιστοὶ) δηλῶσ Ἐπίσκοπὸν τῆς περιόδου τῶν σκανδαλῶν τοῦ 2005, ὅπως νῆσο Μητροπολίτου, πού ἐκλήηκτος γιά τὴν ποιότητα τῶν Ἱεραρχῶν τῆς συγκεκριμένης περιόδου εἶπε, ὅτι «δὲν εἶναι Ἱεραρχία αὐτῆ. Ντρέπομαι πού εἶμαι μητροπολίτης. Δὲν ὑπάρχει Ἅγιο Πνεῦμα ἐδῶ μέσᾶ» καί κάποιου ἄλλου, πού ἐγγράφως διαβεβαίωσε ὅτι τὰ μέτρα τῆς Ἱεραρχίας γιά αὐτοκάθαρση δὲν ἦταν παρὰ «ἐπικοινωνιακὸν τρικ καί περιφρονητικὸν καί ἐνὸς τρίτου, πού μιλῶντας στὴν Ἱεραρχία εἶπε: «Δὲν λειτουργεῖ καλὰ τὸ συνοδικὸ σύστημα».

(13) www.amen.gr/index.php?mod=news&article&aid=1205 καί «Ὀρθόδοξος Τύπος», 1.1.2010, σελ. 1η.

* Ὑπὸ τῆς «Φιλορθοδόξου Ἐνώσεως «Κοσμάς Φλαμιότις»».

Ὁ Πρόεδρος π. Λαυρέντιος Ντετζιόρτζιο, Ὁ Γραμματέας κ. Παναγιώτης Σημάτης

Ὁ ἀειμνήστου ἁγίου Γερόντας πατῆρ Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, ὁ μεγαλύτερος ἀγωνιστῆς κατὰ τῶν εἰδωλολατρικῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων, γράφει σ' ἐνα του βιβλίου: «Καὶ ἐρωτᾷ: ὁ μετῆξων τῶν ἐορτῶν τῶν ἀπόκρυφῶν τρεῖ ὃ, τὴ Ἁγία Γραφή μετ' ἐκλήρωσεσ ἱκετεύει καί ζητεῖ ἀπὸ ἐνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, λέγουσα: «Παρακαλῶ σὺν υμῖς, ἀδελφῶ!, διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ Θεοῦ... μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰώνι τοῦτο, ἀλλὰ μεταμορφοφθεῖτε ἡ ἀνακαινισθεῖτε τὸ νοσ ἡμῶν, τὸ δοκιμάζετε ἡμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθόν, καί εὐαρέστον καί τέλειον». Καί πάλιν ἐρωτᾷ: πληροὶ τοῦσ ὄρους τοῦτοῦσ ὁ καρναβαλιστῆς ἡ κατηγορηθῆ ἡ διάταξις, ἡ θεία διάταξις ἡ παραγγέλλουσα «μὴ δὲ ὀνομαζέσθω ἐν υμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καί αἰσχρότης καί μωρολογία ἡ εὐτραπέλια τὰ οὐκ ἀνήκοντα»³.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι βεβαίως ἀκατανόητος γιά τοὺς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπους καί «τομῶν γνῶρισμα ἦταν οἱ ριζοσπαστικέσ δημόσιες κριτικέσ καί ἐπικριτικέσ παρεμβάσεις σὲ ὅλα τὰ ζήτηματα τῆς δημόσιας ζωῆς καί ἐπαινεθῆκε γιά τὸ ρόλο του. «Μᾶς λείπει ὁ Νίκος» εἶπαν μερικοὶ καί ἐγὼ τὸ πρῶτονσυγγραφέα. Ἀλλὰ γιὰτὶ ὁ μακαριτῆς Κασσανούνης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λέγει, νὰ βροῖε, νὰ καταδικάζει καί ἐνας Μητροπολίτης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατυπώνει τὴν ἀπομῆ του, μάλιστα δὲ εὐπρεπῶς; Τὸ Σύνταγμα μᾶς ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζομαι ἐλευθερώρως τὴ γνώμη μᾶς. **Αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν τὸ χαρίζουμε οὐ κανένα!**

Ἄς μᾶς λένε λοιπὸν «κλιροπυρηνικοῦ» ἡ «σκληροῦς τῆς Ἱεραρχίας», «τρελλοῦς», ἡ ὃ, τί ἄλλο! Ἄς ἐπλέγουν μερικὰ ἀπὸ τὰ λόγια μᾶς νὰ ἐκφράσθαι ἡ γιά νὰ ἐκθέσῃ το! Ἄς μᾶς ὑβρίζουν! Ἐμεῖς ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ λέμε τὴ γνώμη μᾶς καί θὰ τὸ κάνουμε, ὅσο μπορούμε! Ἄλλωστε τριάντα τόσα χρόνια ἡ φωνὴ μᾶς ἀκούγεται. Τώρα, πού εἴμαστε στὴν ὀριμότητα, θὰ σταματήσουμε;

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι βεβαίως ἀκατανόητος γιά τοὺς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπους καί «τομῶν γνῶρισμα ἦταν οἱ ριζοσπαστικέσ δημόσιες κριτικέσ καί ἐπικριτικέσ παρεμβάσεις σὲ ὅλα τὰ ζήτηματα τῆς δημόσιας ζωῆς καί ἐπαινεθῆκε γιά τὸ ρόλο του. «Μᾶς λείπει ὁ Νίκος» εἶπαν μερικοὶ καί ἐγὼ τὸ πρῶτονσυγγραφέα. Ἀλλὰ γιὰτὶ ὁ μακαριτῆς Κασσανούνης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λέγει, νὰ βροῖε, νὰ καταδικάζει καί ἐνας Μητροπολίτης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατυπώνει τὴν ἀπομῆ του, μάλιστα δὲ εὐπρεπῶς; Τὸ Σύνταγμα μᾶς ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζομαι ἐλευθερώρως τὴ γνώμη μᾶς. **Αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν τὸ χαρίζουμε οὐ κανένα!**

Ἄς μᾶς λένε λοιπὸν «κλιροπυρηνικοῦ» ἡ «σκληροῦς τῆς Ἱεραρχίας», «τρελλοῦς», ἡ ὃ, τί ἄλλο! Ἄς ἐπλέγουν μερικὰ ἀπὸ τὰ λόγια μᾶς νὰ ἐκφράσθαι ἡ γιά νὰ ἐκθέσῃ το! Ἄς μᾶς ὑβρίζουν! Ἐμεῖς ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ λέμε τὴ γνώμη μᾶς καί θὰ τὸ κάνουμε, ὅσο μπορούμε! Ἄλλωστε τριάντα τόσα χρόνια ἡ φωνὴ μᾶς ἀκούγεται. Τώρα, πού εἴμαστε στὴν ὀριμότητα, θὰ σταματήσουμε;

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι βεβαίως ἀκατανόητος γιά τοὺς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπους καί «τομῶν γνῶρισμα ἦταν οἱ ριζοσπαστικέσ δημόσιες κριτικέσ καί ἐπικριτικέσ παρεμβάσεις σὲ ὅλα τὰ ζήτηματα τῆς δημόσιας ζωῆς καί ἐπαινεθῆκε γιά τὸ ρόλο του. «Μᾶς λείπει ὁ Νίκος» εἶπαν μερικοὶ καί ἐγὼ τὸ πρῶτονσυγγραφέα. Ἀλλὰ γιὰτὶ ὁ μακαριτῆς Κασσανούνης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λέγει, νὰ βροῖε, νὰ καταδικάζει καί ἐνας Μητροπολίτης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατυπώνει τὴν ἀπομῆ του, μάλιστα δὲ εὐπρεπῶς; Τὸ Σύνταγμα μᾶς ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζομαι ἐλευθερώρως τὴ γνώμη μᾶς. **Αὐτὸ τὸ δικαίωμα δὲν τὸ χαρίζουμε οὐ κανένα!**

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι βεβαίως ἀκατανόητος γιά τοὺς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπους καί «τομῶν γνῶρισμα ἦταν οἱ ριζοσπαστικέσ δημόσιες κριτικέσ καί ἐπικριτικέσ παρεμβάσεις σὲ ὅλα τὰ ζήτηματα τῆς δημόσιας ζωῆς καί ἐπαινεθῆκε γιά τὸ